

Αριθμός 4048/2015

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

TMHMA E7

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 25 Φεβρουαρίου 2015, με την εξής σύνθεση: N. Ρόζος, Αντιπρόεδρος, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση της Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Iω. Μαντζουράνης, Αντ. Ντέμσιας, Σύμβουλοι, M. Τριπολιτσιώτη, A. Σκούφαλος, Πάρεδροι. Γραμματέας η Ειρ. Δασκαλάκη.

Για να δικάσει την από 21 Οκτωβρίου 2009 αίτηση:

των: 1. εταιρείας με την επωνυμία «Ν. ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ - Α. ΜΠΕΛΛΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε. ΕΜΠΟΡΙΑ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΑΔΥΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ», που εδρεύει στον Ταύρο Αττικής (Αγίας Σοφίας 35), 2. αθλητικού σωματείου με την επωνυμία «Σ.Φ.Υ.Κ.Θ. – Σύλλογος Φίλων Υποβρυχίου Κυνηγιού Θεσσαλονίκης», που εδρεύει στην Καλαμαριά Θεσσαλονίκης (Πλαζ Αρετσούς), 3. αθλητικού σωματείου με την επωνυμία «ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο ΝΑΥΤΙΛΟΣ», που εδρεύει στη Λάρισα (Μανδηλαρά 29), 4. σωματείου με την επωνυμία «Πανελλήνια Ένωση Ερασιτεχνών Αλιέων με Ψαροτούφεκο», που εδρεύει στο Περιστέρι Αττικής (Λένορμαν 151-153), 5. σωματείου με την επωνυμία «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΚΥΝΗΓΙΟΥ ΜΕ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΑΤΑΔΥΣΗ – Ο ΓΛΑΥΚΟΣ», που εδρεύει στον Ν. Κόσμο Αττικής (Αγκύλης 78), και 6. Ευθύμιου Τζεχερίδη, κατοίκου Κάτω Τούμπας Θεσσαλονίκης (Αγριανών 13), οι οποίοι παρέστησαν με τον δικηγόρο Νικόλαο Καμπάνη (Α.Μ. 16531), που τον διόρισαν με πληρεξούσια.

κατά του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και ήδη αρμοδιότητας Υπουργού Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, ο οποίος παρέστη με τον Δημήτριο Κανελλή, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί το Π.Δ. 68/2009 (Α' 90/12.6.2009), με το οποίο εγκρίθηκε ο κανονισμός αλιείας στον κόλπο Θεσσαλονίκης και στο Θερμαϊκό κόλπο, κατά το μέρος που απαγορεύει την ερασιτεχνική αλιεία με χρήση ψαροτούφεκου και καμακιού εντός των θαλάσσιων αυτών περιοχών (άρθρο 9 παρ. 2 περ. γ).

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Αντ. Ντέμσια.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

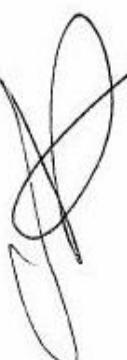
Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης καταβλήθηκε το κατά νόμο παράβολο (1091485/2009 ειδικό έντυπο παραβόλου σειράς Α').

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση του προεδρικού διατάγματος 68/2009 (Α' 90/12.6.2009), με το οποίο εγκρίθηκε ο κανονισμός αλιείας στον κόλπο Θεσσαλονίκης και στο Θερμαϊκό κόλπο, κατά το μέρος που απαγορεύει την ερασιτεχνική αλιεία με χρήση ψαροτούφεκου και καμακιού εντός των θαλάσσιων αυτών περιοχών (άρθρο 9 παρ. 2 περ. γ).

3. Επειδή, η αιτούσα εταιρεία, η οποία δραστηριοποιείται στην κατασκευή και εμπορία ειδών υποβρύχιας δραστηριότητας και αλιείας, καθώς και ο Ευθ. Τζεχερίδης, κάτοικος Θεσσαλονίκης και ερασιτέχνης ψαράς, με έννομο, κατ' αρχήν, συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς ζητούν την ακύρωση του προσβαλλόμενου προεδρικού διατάγματος, κατά τις αναφερόμενες στην προηγούμενες σκέψεις ρυθμίσεις. Με έννομο συμφέρον ασκείται η κρινόμενη αίτηση και από τα αιτούντα σωματεία,

./.

στους καταστατικούς σκοπούς των οποίων περιλαμβάνεται η καλλιέργεια και η διάδοση της υποβρύχιας ερασιτεχνικής αλιείας και των οποίων μέλη είναι ερασιτέχνες αλιείς, ασχολούμενοι με το υποβρύχιο ψάρεμα και τις ελεύθερες καταδύσεις.

4. Επειδή, με τις διατάξεις του κανονισμού 1967/2006 της 21ης Δεκεμβρίου 2006 (L 409/30.12.2006, βλ. και διορθωτικό L 36/8.2.2007) εισήχθησαν απαγορεύσεις και λοιπά μέτρα αειφορικής διαχείρισης της αλιείας στη Μεσόγειο, με σκοπό την προστασία και τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων ειδών και των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και την προώθηση της βιώσιμης εκμετάλλευσης των αλιευτικών πόρων, για την οποία, όπως αναφέρεται στο προοίμιο του κανονισμού, προκρίνεται η εφαρμογή της πολιτικής προληπτικής προσέγγισης (ΣτΕ 1675-6/2010). Στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού, με το άρθρο 31 του οποίου καταργήθηκε ο κανονισμός 1626/94 «για τη θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων στη Μεσόγειο» (L 171), εμπίπτει και η ερασιτεχνική αλιεία, η οποία ορίζεται ως το σύνολο των αλιευτικών δραστηριοτήτων, στο πλαίσιο των οποίων αλιεύονται έμβιοι υδρόβιοι οργανισμοί για αναψυχή ή άθληση (άρθρο 2 περ. 8). Με τις διατάξεις του κεφαλαίου II του κανονισμού εισάγεται γενική απαγόρευση αλιείας των θαλάσσιων ειδών που έχουν περιληφθεί στο παράρτημα IV της οδηγίας 92/43/EOK «για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» (L 43), καθώς και ειδικότερες απαγορεύσεις για διάφορα ενδιαιτήματα, όπως είναι οι βυθοί με θαλάσσια βλάστηση (*posidonia oceanica* κ.α.) ή οι κοραλλιογενείς περιοχές (άρθρα 3 και 4). Με τις διατάξεις του κεφαλαίου V απαγορεύεται, συναφώς, η αλιεία θαλάσσιων οργανισμών που είναι μικρότεροι από το μέγεθος που καθορίζεται στο παράρτημα III του κανονισμού ως ελάχιστο ανά είδος (άρθρο 15). Με τις διατάξεις του κεφαλαίου III του κανονισμού εισάγονται, περαιτέρω, ειδικότερες ρυθμίσεις για τις εθνικές και κοινοτικές προστατευόμενες περιοχές αλιείας, για τις οποίες επιτρέπεται η λήψη

. / .

πρόσθετων μέτρων διαχείρισης προς το σκοπό της προστασίας του θαλάσσιου οικοσυστήματός τους και των εντός αυτών ευρισκομένων περιοχών αναπαραγωγής θαλάσσιων ειδών (άρθρα 5 – 7). Ειδικώς, για τις εθνικές προστατευόμενες περιοχές, προβλέπεται ότι τα κράτη – μέλη έχουν τη δυνατότητα να καθορίζουν ευρύτερες θαλάσσιες περιοχές εντός των εσωτερικών τους υδάτων, στις οποίες «μπορούν να απαγορεύονται ή να περιορίζονται οι αλιευτικές δραστηριότητες, με στόχο τη διατήρηση και τη διαχείριση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για τη διατήρηση ή τη βελτίωση της κατάστασης διατήρησης των θαλάσσιων οικοσυστημάτων». Στις ίδιες διατάξεις ορίζεται, συναφώς, ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές αποφασίζουν για τα αλιευτικά εργαλεία που μπορούν να χρησιμοποιούνται εντός των προστατευόμενων περιοχών, ο καθορισμός των οποίων πρέπει να γίνεται βάσει επιστημονικών πληροφοριών, καθώς και για τους «κατάλληλους τεχνικούς κανόνες», οι οποίοι, κατά ρητή πρόβλεψη του κανονισμού, «δεν θα πρέπει να είναι λιγότερο αυστηροί από τους προβλεπόμενους στην κοινοτική νομοθεσία» (άρθρο 7 παρ. 1). Με τις ίδιες διατάξεις ορίζεται ότι τα κράτη – μέλη πρέπει να λαμβάνουν μέριμνα για τη συλλογή και καταγραφή επιστημονικών πληροφοριών για τη χαρτογράφηση και ταυτοποίηση των περιοχών αυτών, καθώς και να γνωστοποιούν τα μέτρα διαχείρισης που λαμβάνουν στην Επιτροπή, η οποία, εφόσον κρίνει ότι τα εθνικά μέτρα δεν επαρκούν για τη «διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των πόρων και του περιβάλλοντος», μπορεί είτε να ζητήσει από τις αρμόδιες εθνικές αρχές την υιοθέτηση πρόσθετων προστατευτικών μέτρων, είτε να προβεί η ίδια στην άμεση λήψη τους (άρθρο 7 παρ. 2, 3 και 5). Στις διατάξεις, εξάλλου, του κεφαλαίου VII, στις οποίες περιγράφεται αναλυτικώς το αντικείμενο των εθνικών κοινοτικών σχεδίων διαχείρισης για συγκεκριμένους τύπους αλιείας (άρθρα 18 και 19), ορίζεται ότι τα εθνικά διαχειριστικά σχέδια μπορούν «να περιλαμβάνουν μέτρα, τα οποία υπερβαίνουν τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού για το σκοπό: α) της αύξησης της επιλεκτικότητας των αλιευτικών εργαλείων,

β) της μείωσης των απορρίψεων και γ) του περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας» (άρθρο 19 παρ. 4). Σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, τα σχέδια διαχείρισης πρέπει να είναι «αναλογικά ως προς τους σκοπούς, τους στόχους και το αναμενόμενο χρονικό πλαίσιο», να έχουν σχέση με την κατάσταση διατήρησης και τα βιολογικά χαρακτηριστικά των αποθεμάτων και τα χαρακτηριστικά των τύπων αλιείας στο πλαίσιο των οποίων αλιεύονται και, τέλος, να αναφέρουν τις οικονομικές επιπτώσεις που εκτιμάται ότι θα προκληθούν στην αλιευτική δραστηριότητα της περιοχής παρεμβάσεως από την υλοποίησή τους (άρθρο 19 παρ. 5). Με τις διατάξεις του κεφαλαίου IV προβλέπονται, εξάλλου, απαγορεύσεις και περιορισμοί για τη χρήση συγκεκριμένων αλιευτικών εργαλείων και πρακτικών, όπως, μεταξύ, άλλων, είναι οι τοξικές, διαβρωτικές και υπνωτικές ουσίες, οι εκρηκτικές ύλες και άλλες ουσίες που εκρήγνυνται σε περίπτωση ανάμειξής τους (άρθρο 8). Κατά ρητή πρόβλεψη των ίδιων διατάξεων, η χρήση των ψαροντούφεκων απαγορεύεται, «εάν χρησιμοποιούνται σε συνδυασμό με αναπνευστική συσκευή (μπουκάλα οξυγόνου) ή κατά τη διάρκεια της νύχτας, από τη δύση έως την ανατολή του ηλίου» (άρθρο 8 παρ. 4). Ειδικές ρυθμίσεις για την ερασιτεχνική αλιεία εισάγονται με τις διατάξεις του κεφαλαίου VI του κανονισμού, με τις οποίες προβλέπεται ότι η άσκηση της μορφής αυτής μη εμπορικής αλιευτικής δραστηριότητας, η οποία πρέπει να διεξάγεται κατά τρόπο συμβατό με τους στόχους του κανονισμού (άρθρο 17 παρ. 2), δεν επιτρέπεται να συνοδεύεται με χρήση συρόμενων και κυκλωτικών διχτυών, γρι – γρι, δραγών σκάφους ή μηχανοκίνητων δραγών και συνδυασμού διχτυών βυθού (άρθρο 17 παρ. 1). Επιτρέπεται, αντιθέτως, η υποβρύχια αλιεία με ψαροντούφεκο, η οποία, ωστόσο, πρέπει να υπόκειται στους περιορισμούς που τίθενται για τη μορφή αυτή αλιευτικής δραστηριότητας με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του κανονισμού. Με τις ίδιες διατάξεις, προβλέπεται, επίσης, ότι τα κράτη – μέλη πρέπει να μεριμνούν για τη μη διάθεση στην αγορά των αλιευμάτων που

προέρχονται από την ερασιτεχνική αλιεία (άρθρο 17 παρ. 3), ότι πρέπει να λαμβάνουν μέριμνα για την καταγραφή και τη χωριστή διασφάλιση της συλλογής δεδομένων των άκρως μεταναστευτικών ειδών που αποτελούν αντικείμενο ερασιτεχνικής αλιείας (άρθρο 17 παρ. 4), καθώς και ότι υποχρεούνται να ενημερώνουν την Επιτροπή για τα μέτρα που λαμβάνουν κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών. Τέλος, με τις διατάξεις του κεφαλαίου VIII τίθενται κοινοί κανόνες για τα μέτρα που τα κράτη – μέλη πρέπει να λαμβάνουν στο πλαίσιο του ελέγχου της αλιείας και της εφαρμογής των κοινοτικών και εθνικών περιορισμών της (άρθρα 20 – 24).

5. Επειδή, από τις προπαρατεθείσες διατάξεις συνάγεται ότι η ερασιτεχνική αλιεία, η οποία έχει αναχθεί σε αντικείμενο κοινοτικού ενδιαφέροντος, διακρινόμενη, πάντως, από την εμπορική αλιευτική δραστηριότητα, επιτρέπεται, κατ' αρχήν, στη θάλασσα της Μεσογείου, ασκείται, όμως, υπό την επιφύλαξη των περιορισμών που ισχύουν για την εμπορική αλιεία τόσο ως προς τα επιτρεπτώς αλιευόμενα είδη, τις ποσότητες αλιεύσεως και τις περιοχές αλιείας, όσο και ως προς τις απαγορεύσεις ειδικών μορφών αλιείας που χρησιμοποιούν τα ρητώς απαριθμούμενα εργαλεία και πρακτικές. Τούτο ισχύει και για την υποβρύχια αλιεία, με χρήση ψαροντούφεκου, η οποία υπόκειται στους ειδικώς προβλεπόμενους για τη συγκεκριμένη μορφή αλιευτικής δραστηριότητας όρους και περιορισμούς. Το γεγονός, εντούτοις, αυτό δεν κωλύει την έκδοση κανονιστικών πράξεων σε εθνικό επίπεδο, κατ' εφαρμογήν εθνικών εξουσιοδοτικών διατάξεων, οι οποίες επιβάλλουν αυστηρότερους περιορισμούς στις ρυθμιζόμενες και από τον κανονισμό αλιευτικές δραστηριότητες, υπό την αυτονόητη, βεβαίως, προϋπόθεση ότι οι πρόσθετοι αυτοί περιορισμοί αποσκοπούν σε μείζονα προστασία του περιβάλλοντος και είναι συμβατές με τις προβλέψεις της κοινοτικής νομοθεσίας (πρβλ. και ΠΕ 106/2011, 84/2009, 279/2008 κ.ά.). Η ερμηνευτική αυτή εκδοχή υιοθετήθηκε και από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (ΔΕΚ απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2010,

C-453/2008, σκέψεις 47 επ. και 58), το οποίο, αποφαινόμενο επί προδικαστικού ερωτήματος που είχε υποβληθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας (2389/2008), έκρινε ότι η ισχύς του προϊσχύσαντος κανονισμού (1626/94) αφενός μεν «δεν επηρεάζει το κύρος πρόσθετου εθνικού μέτρου απαγορεύσεως, θεσπισθέντος πριν την έναρξη ισχύος του κανονισμού», αφετέρου δε «δεν αποκλείει ένα τέτοιο μέτρο, υπό τον όρο ότι η απαγόρευση που αυτό επιβάλλει είναι σύμφωνη με την κοινή αλιευτική πολιτική, ότι το εν λόγω μέτρο δεν βαίνει πέραν του αναγκαίου για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και ότι δεν θίγει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως», προϋποθέσεις, η διαπίστωση της συνδρομής των οποίων εναπόκειται στον εθνικό δικαστή (πρβλ. απόφαση της 14ης Απριλίου 2005, C-6/03, Deponiezweckverband Eitekopfe, σκέψη 27, απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2001, C-510/99, Xavier Tridon, σκέψη 45, απόφαση της 23ης Μαρτίου 2006, C – 535/03, Unitymark και North Sea Fishermen's Organisation, σκέψη 53). Και ναι μεν η δυνατότητα λήψεως αυστηρότερων εσωτερικών μέτρων για την αποτελεσματικότερη προστασία του περιβάλλοντος προβλεπόταν, κατά τον χρόνο εκδόσεως του προσβαλλομένου διατάγματος, από το άρθρο 176 της Συνθήκης για την Ιδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προκειμένου περί ρυθμίσεων που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 175 παρ. 1 της Συνθήκης (Τίτλος ΧΙΧ Περιβάλλον), η δυνατότητα, όμως, αυτή συντρέχει κατ' αρχήν, για την ταυτότητα του νομικού λόγου και ως προς τους κανονισμούς, οι οποίοι δεν εκδίδονται κατ' επίκληση των διατάξεων του πρωτογενούς κοινοτικού δικαίου για την προστασία περιβάλλοντος, αποσκοπούν, όμως, και αυτοί στην ενίσχυση της προστασίας του (πρβλ. και ΠΕ 279/2008, 84/2009, 106/2011 κ.ά., βλ. όμως και ΠΕ 218, 222 και 310/2013, σχετ. με την ερμηνεία των άρθρων 2, 3 παρ. 1, 4 και 38 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, C 326 της 26/10/2012). Στην τελευταία αυτή περίπτωση εμπίπτει και ο κανονισμός 1967/2006, ο οποίος, αν και εκδόθηκε κατ' επίκληση του άρθρου 37 της Συνθήκης (Τίτλος II Γεωργία),

πρέπει να θεωρηθεί ότι επιτρέπει την εκ μέρους των κρατών - μελών διατήρηση ή λήψη μέτρων αυστηρότερων από εκείνα που ο ίδιος προβλέπει, δεδομένου, μάλιστα, ότι μεταξύ των στόχων, στην επίτευξη των οποίων αποβλέπει ο κανονισμός αυτός, συγκαταλέγεται κατ' εξοχήν η προστασία του περιβάλλοντος. Η δυνατότητα, εξάλλου, αυτή, η οποία προβλέπεται και από τις προπαρατεθείσες διατάξεις περί εθνικών προστατευόμενων περιοχών αλιείας και περί εκπονήσεως των σχεδίων διαχείρισής τους (άρθρα 7 και 19), παρέχεται ρητώς και με τον κανονισμό 2371/2002 της 20ης Δεκεμβρίου 2002 (ΕL 358) «για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής» στο άρθρο 9 παρ. 1 του οποίου ορίζεται ότι «τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα, τα οποία δεν εισάγουν διακρίσεις, για τη διατήρηση και τη διαχείριση αλιευτικών πόρων και για την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων της αλιείας στη διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων εντός 12 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης της, υπό τον όρο ότι η Κοινότητα δεν έχει λάβει μέτρα διατήρησης και διαχείρισης ειδικά για την περιοχή αυτή», καθώς και ότι τα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη – μέλη πρέπει να είναι συμβατά προς τους στόχους του κανονισμού και να μην «είναι λιγότερο αυστηρά από εκείνα που προβλέπονται από την υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία». Στους στόχους, εξάλλου, της οδηγίας περιλαμβάνεται, κατά το άρθρο 2 του κανονισμού, μεταξύ άλλων και η προληπτική προσέγγιση, με τη λήψη μέτρων που έχουν ως στόχο την προστασία και τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων, τη λήψη μέτρων για τη βιώσιμη εκμετάλλευσή τους και την ελαχιστοποίηση της επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια οικοσυστήματα».

6. Επειδή, με το π.δ/γμα 189/1978 (Α' 41), το οποίο εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 10 του ν.δ/τος 420/1970 «περί Αλιευτικού Κώδικα» (Α' 27), εγκρίθηκε ο κανονισμός αλιείας στους κόλπους Θεσσαλονίκης και Θερμαϊκού (άρθρο 1). Σύμφωνα με το άρθρο 13 του

διατάγματος αυτού, για την ερασιτεχνική αλιεία ίσχουν «αι εν τοις προηγουμένοις άρθροις γενικαί και ειδικαί απαγορεύσεις της επαγγελματικής αλιείας», μεταξύ των οποίων περιλαμβανόταν η απαγόρευση αλιείας με συνδυασμό ψαροτούφεκου και δικτύων, η απαγόρευση υποβρύχιου ψαρέματος με χρήση ψαροτούφεκου και αναπνευστικής συσκευής (άρθρο 8 παρ. 6), καθώς και η απαγόρευση αλιείας με χρήση φωτός στον κόλπο Θεσσαλονίκης και, ειδικώς, για τον Θερμαϊκό κόλπο, η απαγόρευση της υποβρύχιας αλιείας με ψαροτούφεκο και χρήση φωτός (άρθρο 9 παρ. 1). Ακολούθησε το π.δ/γμα 373/1985 (Α' 131), με τις διατάξεις του οποίου εισήχθησαν για πρώτη φορά γενικής εφαρμογής κανόνες, κοινοί για όλη την επικράτεια, για την άσκηση της ερασιτεχνικής - αθλητικής αλιείας, η οποία, κατά ρητή πρόβλεψη του διατάγματος, έχει ως σκοπό «την ψυχαγωγία ή την άθληση και όχι τον βιοπορισμό ή την απόκτηση εισοδήματος» (άρθρο 1 παρ. 1). Με το νεότερο διάταγμα, με το οποίο καταργήθηκαν οι προμνησθείσες περί ερασιτεχνικής αλιείας διατάξεις του άρθρου 13 του π.δ/τος 189/1978 (άρθρο 7), επεβλήθησαν ανώτατοι ποσοτικοί περιορισμοί αλιεύσεως ανά είδος (άρθρο 2 παρ. 2), ενώ προβλέφθηκε ότι η άσκηση της ερασιτεχνικής αλιείας, η οποία διέπεται, παραλλήλως, και από τους ισχύοντες για την επαγγελματική αλιεία κανονισμούς, επιτρέπεται μόνον με τις ρητώς μνημονευόμενες μεθόδους, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται το καμάκι χειρός και το ψαροτούφεκο (άρθρο 2 παρ. 1 περ. ε και στ). Σύμφωνα, εξάλλου, με το άρθρο 3 του ίδιου διατάγματος, η άσκηση της υποβρύχιας ερασιτεχνικής αλιείας, για την οποία απαιτείται η συμπλήρωση του δεκάτου έτους της ηλικίας του ερασιτέχνη ψαρά, απαγορεύεται κατά τον μήνα Μάιο, καθ' όλη τη διάρκεια του έτους αμέσως μετά τη δύση και μέχρι την ανατολή του ηλίου, καθώς και σε απόσταση διακοσίων μέτρων από σημεία που υπάρχουν λουόμενοι, ναυτιλιακές σημάνσεις, σκάφη ή άλλα πλωτά μέσα αλιείας, δίχτυα με εμφανή σήμανση και αγκυροβολημένα σκάφη, ζώνες διελεύσεως σκαφών, είσοδοι και έξοδοι λιμένων και αγκυροβολίων και λιμενικά εν

γένει έργα (παρ. 1). Με το ίδιο διάταγμα προβλέφθηκε, επίσης, ότι οι ερασιτέχνες υποβρύχιοι ψαράδες δεν επιτρέπεται, μεταξύ άλλων, να χρησιμοποιούν οιασδήποτε μορφής καταδυτικές συσκευές παροχής οξυγόνου, να χρησιμοποιούν καμάκι, που λειτουργεί με εκπυρσοκρότηση εκρηκτικής ύλης ή άλλου χημικού μείγματος, να χρησιμοποιούν δίχτυα, να αλιεύουν ψάρια βάρους μικρότερου των εκατόν πενήντα γραμμαρίων και να χρησιμοποιούν υποβρύχιο φως (παρ. 2).

7. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου (βλ. την 7162/109256/11.9.2013 έκθεση απόψεων της Δ/νσης Θαλάσσιας Αλιείας του Υπουργείου Α.Α.&Τ.), με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (183428/26.11.2002) αποφασίσθηκε η συγκρότηση ειδικής ομάδας εργασίας, με αντικείμενο τη διερεύνηση της αναγκαιότητας αναθεώρησης ή επικαιροποίησης του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου (π.δ/γμα 189/1979) για τη ρύθμιση της αλιείας στον Θερμαϊκό και τον κόλπο Θεσσαλονίκης, καθώς και την υποβολή προτάσεων για τη λήψη πρόσθετων μέτρων προστασίας και διαχείρισης των αλιευτικών πόρων της περιοχής. Μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της, η ανωτέρω ομάδα εργασίας πρότεινε την αναθεώρηση του ισχύοντος νομοθετικού καθεστώτος (βλ. την από Σεπτεμβρίου 2003 έκθεση), το οποίο, λόγω της μακροχρόνιας εφαρμογής του, είχε καταστεί παρωχημένο και δεν ανταποκρινόταν πλέον στα νεότερα επιστημονικά και πραγματικά δεδομένα της περιοχής, τα οποία είχαν άρδην μεταβληθεί. Προς τούτο, η ομάδα αυτή συνέταξε σχέδιο προεδρικού διατάγματος, το οποίο ετέθη υπόψη του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης, των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων της ευρύτερης περιοχής και σωματείων εκπροσώπησης παράκτιων αλιέων (βλ. μ.ά. τις απόψεις της Συνομοσπονδίας Αλιέων Ελλάδος, της Πανελλήνιας Ένωσης Πλοιοκτητών Μέσης Αλιείας, της Ομοσπονδίας Παράκτιων Αλιέων Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, του Αλιευτικού Συνεταιρισμού Μηχανοτράτων Ν. Μηχανιώνας κ.α.), οι οποίες δεν διατύπωσαν αντιρρήσεις για τις περί ερασιτεχνικής αλιείας ρυθμίσεις

του σχεδίου. Επί του σχεδίου διατάγματος αυτού γνωμοδότησε θετικά το Συμβούλιο Αλιείας (237/9.2.2005 γνωμοδότηση), τούτο όμως δεν υπεγράφη από τον καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργό, με αποτέλεσμα να μην εκδοθεί. Ακολούθησε νεότερη τεχνική έκθεση της ομάδας εργασίας (11.4.2005), η οποία ετάχθη υπέρ της αυξήσεως των περιοριστικών μέτρων της ερασιτεχνικής αλιευτικής δραστηριότητας, προτείνοντας, μεταξύ άλλων, τον περιορισμό όλων των μορφών ερασιτεχνικής αλιείας σε συγκεκριμένες μόνον ημέρες της εβδομάδας. Κατά τις ειδικότερες εκτιμήσεις της ομάδας εργασίας, λόγω της έντονης επιβαρύνσεως του Θερμαϊκού κόλπου, η οποία οφειλόταν και στην αυξημένη δραστηριότητα μεγάλου αριθμού ερασιτεχνών ψαράδων, αναγκαία ήταν η λήψη πρόσθετων μέτρων για τον περιορισμό της ερασιτεχνικής αλιείας, πέραν των μέτρων που προβλέπονταν από το αρχικό σχέδιο προεδρικού διατάγματος, τα οποία, αν και κινούνταν προς τη σωστή κατεύθυνση, ήταν ανεπαρκή. Υπέρ του νεότερου σχεδίου, ετάχθη, με την 247/2008 γνωμοδότησή του, το Συμβούλιο Αλιείας, δημοσιεύτηκε δε ύστερα και από τις 24.9.2008 και 12.2.2009 θετικές εισηγητικές εκθέσεις ως διάταγμα, το άρθρο 9 παρ. 2 του οποίου προσβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση. Όπως προκύπτει από το περιεχόμενό του (πρακτικό επεξεργασίας 84/2009), με αυτό εγκρίθηκε ο κανονισμός αλιείας για τον κόλπο Θεσσαλονίκης και τον Θερμαϊκό κόλπο, κατ' αντικατάσταση του ισχύοντος, μέχρι τον χρόνο αυτό, κανονισμού αλιείας (π.δ/γμα 189/1978), πλην του αναφερόμενου στην ερασιτεχνική αλιεία άρθρου 13 αυτού, που, κατά τα ήδη εκτεθέντα, είχε ήδη καταργηθεί με το άρθρο 7 του π.δ/τος 373/1985. Η έκδοση του νέου διατάγματος κατέστη επιβεβλημένη, διότι, πέραν όσων έχουν ήδη εκτεθεί, εκρίθη ότι ο προγενέστερος κανονισμός αλιείας της περιοχής έχρηζε μείζονος εκτάσεως αναθεώρησης, προκειμένου να εναρμονισθεί με τον κανονισμό 1967/2006 (L 409), ο οποίος προέβλεψε νέα μέτρα διαχείρισης για τη βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων της Μεσογείου, όπως αναφέρεται στη σκέψη 4. Με το προσβαλλόμενο διάταγμα, με το οποίο

./.

επιδιώκεται η διατήρηση των οικολογικών ισορροπιών του θαλάσσιου οικοσυστήματος των κόλπων Θεσσαλονίκης και Θερμαϊκού και η εξασφάλιση της αειφορίας των αλιευτικών πόρων και της επιβίωσης των επαγγελματικών αλιέων της ευρύτερης περιοχής, εισάγονται πρόσθετα μέτρα και απαγορεύσεις που αφορούν τα εργαλεία και τις μεθόδους άσκησης αλιείας στην προαναφερόμενη θαλάσσια περιοχή. Καθορίζονται, ειδικότερα, οι όροι και οι προϋποθέσεις ασκήσεως της αλιείας με μηχανότρατες, με κυκλικά δίχτυα (γρι-γρι ημέρας και γρι-γρι νύχτας), με δίχτυα, με χρησιμοποίηση φωτός, με ιχθυοπαγίδες, με ημιμόνιμα αλιευτικά εργαλεία, της αλιείας οστράκων και δολωμάτων, της αλιείας εγγύς των εκβολικών οικοσυστημάτων και εγγύς εγκαταστάσεων οστρακοκαλλιεργειών, καθώς και της ερασιτεχνικής αλιείας. Με τις ίδιες διατάξεις απαγορεύεται καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, η αλιεία με μηχανότρατες και με κυκλικά δίχτυα εντός του κόλπου Θεσσαλονίκης, στο συνεχόμενο με αυτόν τμήμα του Θερμαϊκού κόλπου, καθώς και σε τμήματα του κόλπου αυτού που απέχουν απόσταση μικρότερη από την, κατά περίπτωση, οριζόμενη από την ακτογραμμή, ενώ επιβάλλονται αυστηροί περιορισμοί και εντός των λοιπών τμημάτων του Θερμαϊκού κόλπου, στα οποία επιτρέπεται, κατ' αρχήν, η αλιεία με τη χρήση των προαναφερόμενων μεθόδων (άρθρα 3 και 4). Απαγορεύεται, επίσης, η αλιεία με χρήση φωτός στον κόλπο Θεσσαλονίκης καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, απαγόρευση που δεν ισχύει, αντιθέτως, για τον Θερμαϊκό κόλπο (άρθρο 6). Ειδικές, εξάλλου, προβλέψεις για την ερασιτεχνική αλιεία περιέχει το άρθρο 9 του προσβαλλόμενου διατάγματος, στο οποίο ορίζονται τα εξής: «1. Στους κόλπους Θεσσαλονίκης και Θερμαϊκό επιτρέπεται η ερασιτεχνική αλιεία, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 373/1985 (ΦΕΚ 131 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, την κοινοτική νομοθεσία καθώς και τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος που αφορούν την επαγγελματική αλιεία.
2. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του π.δ. 373/1985, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, για την διενέργεια ερασιτεχνικής αλιείας,

ισχύουν τα εξής: α) Η αλιευόμενη ποσότητα ανά σκάφος δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τα τρία (3) κιλά ψάρια ή κεφαλόποδα κατά το εικοσιτετράωρο. β) Κάθε ερασιτέχνης ψαράς που αλιεύει από την ακτή επιτρέπεται να αλιεύει μέχρι τρία (3) κιλά ψάρια ή κεφαλόποδα κατά το εικοσιτετράωρο. γ) Η αλιεία με ψαροτούφεκο και η αλιεία με καμάκι, με ή χωρίς τη χρήση φωτός, απαγορεύεται».

8. Επειδή, με την προσβαλλόμενη ρύθμιση απαγορεύεται απολύτως η επιτρεπόμενη, υπό ορισμένους όρους, από την κοινοτική νομοθεσία, ερασιτεχνική υποβρύχια αλιεία με χρήση ψαροντούφεκου ή καμακιού. Τούτο κατ' αρχήν επιτρέπεται, κατά τα αναφερόμενα στη σκέψη 5, εφ' όσον έτσι επιδιώκεται η ενίσχυση της προστασίας του οικείου θαλάσσιου οικοσυστήματος και την ορθολογική διαχείριση των αλιευτικών πόρων. Ως εκ του περιεχομένου του, το νεότερο διάταγμα ευρίσκει, εξάλλου, νόμιμο εξουσιοδοτικό έρεισμα στις διατάξεις του άρθρου 10 του Αλιευτικού Κώδικα, το οποίο, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, μετά, δηλαδή, την αντικατάστασή του με το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 1740/1987 (Α' 221) και την τροποποίησή του με το άρθρο 9 παρ. 1 του ν. 2040/1992 (Α' 70), προέβλεπε ότι, με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται μετά από πρόταση του Υπουργού Γεωργίας, καθορίζονται, «είτε γενικά για όλη την επικράτεια, είτε μερικά κατά περιφέρεια και ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες», ζητήματα ασκήσεως επαγγελματικής και ερασιτεχνικής αλιείας, όπως, μεταξύ άλλων, είναι «οι περιοχές και οι χρονικές περίοδοι αλιείας, τα εργαλεία, ο εξοπλισμός, οι συσκευές και οι μέθοδοι άσκησής της», «τα είδη, τα μεγέθη και οι ποσότητες των ψαριών και άλλων υδρόβιων οργανισμών που επιτρέπεται να αλιεύονται», καθώς και κάθε άλλο μέτρο «που αποσκοπεί στη ρύθμιση της αλιείας και στην ανάπτυξη και προστασία της αλιευτικής παραγωγής και γενικά των υδάτινων βιολογικών πόρων και υγροβιοτόπων» (βλ. ΠΕ 84/2009). Στα μέτρα δε αυτά περιλαμβάνονται και η πλήρης απαγόρευση της ερασιτεχνικής αλιείας ή και ορισμένου είδους ή ειδών αυτής. Συνεπώς, τα περί του αντιθέτου

προβαλλόμενα με την κρινόμενη αίτηση, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.

9. Επειδή, προβάλλεται ότι η διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 περ. γ' του προσβαλλόμενου διατάγματος, εισάγοντας απόλυτη απαγόρευση της υποβρύχιας ερασιτεχνικής αλιείας με χρήση ψαροτούφεκου ή καμακιού εντός των κόλπων Θεσσαλονίκης και Θερμαϊκού, εντός, δηλαδή, θαλάσσιας εκτάσεως που περικλείεται από ακτογραμμή τριακοσίων, περίπου, χιλιομέτρων, συνιστά υπέρμετρο περιορισμό του δικαιώματος ανάπτυξης της προσωπικότητάς τους κατά παράβαση της συνταγματικώς κατοχυρωμένης αρχής της αναλογικότητας, εφ' όσον οι σκοποί που επιδιώκονται με την εισαγωγή των επίμαχων κανονιστικών ρυθμίσεων, συνιστάμενοι στην προστασία της αλιευτικής παραγωγής και τη διαφύλαξη των υδάτινων βιολογικών πόρων και υγροτόπων, εξυπηρετούνται ήδη τόσο από τους γενικούς περιορισμούς της ερασιτεχνικής αλιείας, οι οποίοι έχουν τεθεί με το π.δ/γμα 373/1985, όσο και από τους πρόσθετους περιορισμούς που επιβάλλει το προσβαλλόμενο διάταγμα εν σχέσει με την αλιεύμενη, ανά σκάφος, ποσότητα. Σε κάθε περίπτωση, οι σκοποί αυτοί θα μπορούσαν να επιτευχθούν επαρκώς με την πρόβλεψη ηπιότερων περιορισμών, οι οποίοι δεν θα εξικνούνταν, όπως εν προκειμένω, μέχρι την απόλυτη απαγόρευση μίας εκ των πλέον διαδεδομένων μορφών ερασιτεχνικής αλιείας. Υπέρ της ερμηνευτικής αυτής εκδοχής, συνηγορεί, άλλωστε, και το γεγονός ότι, υπό το προϊσχύον της επίμαχης ρυθμίσεως, νομοθετικό καθεστώς, η αλιεία με ψαροτούφεκο επιτρεπόταν ελευθέρως στον Θερμαϊκό Κόλπο υπό την επιφύλαξη της τηρήσεως των γενικώς ισχυόντων όρων και περιορισμών για την ερασιτεχνική αλιεία. Οι αιτούντες υποστηρίζουν, συναφώς, ότι η επίμαχη απαγόρευση δεν αποτελεί πρόσφορο μέτρο για την επίτευξη των σκοπών, για τους οποίους εισήχθησαν οι αντίστοιχες ρυθμίσεις, καθόσον ο κίνδυνος εξαντλήσεως των ιχθυοαποθεμάτων, η αειφορική διαχείριση των οποίων αποτέλεσε τον κύριο λόγο εκδόσεως του προσβαλλόμενου διατάγματος, δεν προέρχεται

από την ερασιτεχνική αλιεία, αλλά από την δραστηριότητα των επαγγελματιών αλιέων, η οποία, και υπό το νεότερο καθεστώς, ασκείται ελευθέρως στο Θερμαϊκό κόλπο, χωρίς ουσιώδεις περιορισμούς. Προβάλλεται, τέλος, ότι η διάκριση που εισάγουν οι επίμαχες διατάξεις μεταξύ του ψαροτούφεκου και λοιπών πρακτικών ερασιτεχνικής αλιείας δεν δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους, έχει δε ως αποτέλεσμα την, κατά παράβαση της αρχής της ισότητας, εξαίρεση του συγκεκριμένου τρόπου ψαρέματος από τις γενικώς ισχύουσες ρυθμίσεις για τις λοιπές κατηγορίες ερασιτεχνικής αλιείας.

10. Επειδή, όπως έχει ήδη εκτεθεί, η άσκηση της ερασιτεχνικής αλιείας υπόκειται στους περιορισμούς και τις απαγορεύσεις του π.δ/τος 373/1985. Πρόκειται, ειδικότερα, για ανώτατους ποσοτικούς περιορισμούς αλιεύσεως ανά είδος (άρθρο 2 παρ. 2), για την απαγόρευση αλίευσης με ορισμένα εργαλεία (δίχτυα), καθώς για χρονικούς και χωρικούς περιορισμούς, οι μεν πρώτοι εκ των οποίων συνίστανται στην απαγόρευση αλιείας καθ' όλη μεν τη διάρκεια του έτους από της δύσεως μέχρι και την ανατολή του ηλίου, κατά το μήνα δε Μάρτιο καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, ενώ οι δεύτεροι στην τήρηση ελάχιστων αποστάσεων από τις περιοχές λουομένων και τις λοιπές ρητώς μνημονευόμενες στον νόμο λιμενικές εγκαταστάσεις (άρθρο 3 παρ. 1 και 2). Ειδικώς, για την υποβρύχια αλιεία, απαγορεύεται η χρησιμοποίηση καταδυτικών συσκευών παροχής οξυγόνου και υποβρύχιου φωτισμού, καθώς, επίσης, και η χρήση καμακιού που λειτουργεί με εκπυρσοκρότηση εκρηκτικής ύλης ή άλλου χημικού μείγματος (άρθρο 3 παρ. 2). Επί των ερασιτεχνικών αλιευτικών δραστηριοτήτων τυγχάνουν, περαιτέρω, εφαρμογής οι προβλέψεις του κανονισμού 1967/2006 για την επαγγελματική και ερασιτεχνική αλιεία, όπως είναι, επί παραδείγματι, η απαγόρευση χρήσης συρόμενων και κυκλωτικών διχτυών, γρι – γρι, δραγών σκάφους ή μηχανοκίνητων δραγών και συνδυασμού διχτυών βυθού. Οι όροι και οι περιορισμοί αυτοί, δικαιολογούμενοι γενικώς από τη φύση των αντίστοιχων αλιευτικών

δραστηριοτήτων ή ειδικών μορφών ερασιτεχνικής αλιείας, όπως είναι η υποβρύχια αλιεία, δεν αποκλείουν, άνευ ετέρου, τη λήψη πρόσθετων περιοριστικών μέτρων, τα οποία προσιδιάζουν στις περιβαλλοντικές συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή παρεμβάσεως και μέσω των οποίων επιδιώκεται η αποτελεσματικότερη αειφορική διαχείριση των αλιευτικών πόρων και η ενίσχυση της προστασίας των φυσικών ενδιαιτημάτων τους ή άλλες στοχευμένες περιβαλλοντικές παρεμβάσεις για την ανάκτηση της απωλεσθείσης οικολογικής ισορροπίας του οικείου θαλάσσιου οικοσυστήματος ή για την προστασία σπάνιων ή απειλούμενων θαλάσσιων ειδών. Τούτο δε, γίνεται, κατά τα ήδη εκτεθέντα, δεκτό στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου, το οποίο επιτρέπει αποκλίσεις προς μείζονα προστασία του αλιευτικού κεφαλαίου και των θαλάσσιων περιοχών της Μεσογείου. Εντός του πλαισίου αυτού, με το προσβαλλόμενο διάταγμα επεβλήθησαν πρόσθετοι περιορισμοί για την άσκηση της ερασιτεχνικής αλιείας στο Θερμαϊκό κόλπο και τον κόλπο Θεσσαλονίκης, η οποία υπόκειται αφενός μεν στους όρους που το ίδιο το διάταγμα θέτει για την ανάπτυξη της επαγγελματικής αλιείας, αφετέρου δε στους ειδικώς προβλεπόμενους από το άρθρο 9 περιορισμούς της ερασιτεχνικής αλιείας. Στους περιορισμούς αυτούς, εκτός από την απόλυτη απαγόρευση της αλιείας με χρήση ψαροντούφεκου και καμακιού, περιλαμβάνονται, κατ' απόκλιση των γενικών όρων της κείμενης εθνικής και κοινοτικής νομοθεσίας, ανώτατοι ποσοτικοί περιορισμοί, ανεξαρτήτως του αλιευόμενου είδους. Όπως, εξάλλου, έχει ήδη εκτεθεί, οι λόγοι, κατ' επίκληση των οποίων ο κανονιστικός νομοθέτης εισήγαγε τα επίμαχα περιοριστικά μέτρα, συνίστανται στη διασφάλιση της ορθολογικής διαχείρισης των αλιευτικών πόρων του Θερμαϊκού και του κόλπου Θεσσαλονίκης, στη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας των αντίστοιχων θαλάσσιων οικοσυστημάτων και στην προστασία της αλιευτικής παραγωγής προς όφελος, κυρίως, της επαγγελματικής αλιείας, η οποία αποτελεί σημαντικό παραγωγικό κλάδο της εθνικής οικονομίας.

Υπό τα δεδομένα αυτά και λαμβανομένου, περαιτέρω, υπόψη ότι η ομάδα εργασίας που συγκροτήθηκε για την αναθεώρηση του προϊσχύσαντος κανονισμού αλιείας πρότεινε, λόγω της αυξήσεως της συγκεκριμένης δραστηριότητας και της εντεύθεν προκαλούμενης περιβαλλοντικής επιβαρύνσεως, την ενίσχυση των μέτρων περιορισμού της ερασιτεχνικής αλιείας, οι προαναφερόμενοι λόγοι δημοσίου συμφέροντος, η συνδρομή των οποίων ανάγεται στην ακυρωτικώς ανέλεγκτη εκτίμηση της διοικήσεως, δικαιολογούν, κατ' αρχήν, ενόψει και της ιδιαίτερης περιβαλλοντικής ευαισθησίας των κόλπων Θεσσαλονίκης και Θερμαϊκού, τη λήψη των επίμαχων πρόσθετων μέτρων, που, κατά τα ήδη εκτεθέντα, επιβάλλονται σωρευτικώς με τους γενικώς ισχύοντες όρους και περιορισμούς της ερασιτεχνικής αλιευτικής δραστηριότητας. Τα μέτρα, εξάλλου, αυτά είναι πρόσφορα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, διαπίστωση η ορθότητα της οποίας δεν κλονίζεται εκ μόνου του λόγου ότι περιβαλλοντική επιβάρυνση, και, ενδεχομένως, μεγαλύτερης εντάσεως, προκαλείται από την επαγγελματική αλιεία, για την οποία, επίσης, εισάγεται αυστηρό καθεστώς περιορισμών και απαγορεύσεων, που, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνει και απόλυτη απαγόρευση της αλιείας με μηχανότρατες και με κυκλικά δίχτυα (γρι-γρι ημέρας και νύχτας) στον κόλπο Θεσσαλονίκης. Η πληττόμενη κανονιστική ρύθμιση δεν αντίκειται, εξάλλου, ούτε στις λοιπές απαιτήσεις της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον ναι μεν οι δι' αυτής εισαχθέντες περιορισμοί, κατά το μέρος που αφορούν την υποβρύχια ερασιτεχνική αλιεία, εξικνούνται μέχρι την απόλυτη απαγόρευση της συγκεκριμένης αλιευτικής δραστηριότητας, όμως, η απαγόρευση αυτή αφενός μεν περιορίζεται γεωγραφικώς στην περιοχή παρεμβάσεως του προσβαλλόμενου διατάγματος, αφετέρου δε ουδόλως αποκλείει την ενασχόληση των ερασιτεχνών ψαράδων εντός της αυτής θαλάσσιας περιοχής τόσο με άλλες μορφές αλιείας, όσο και με το άθλημα των καταδύσεων, το οποίο αποτελεί κύριο χαρακτηριστικό του υποβρύχιου ψαρέματος. Μόνο, εξάλλου, το γεγονός ότι η περιοχή

παρεμβάσεως καταλαμβάνει μεγάλη θαλάσσια έκταση, εκτεινόμενη σε περισσότερους νομούς, δεν αρκεί για να καταστήσει την ένδικη ρύθμιση αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου, μάλιστα, ότι εκ των στοιχείων του φακέλου δεν προκύπτει ότι αντίστοιχη απαγόρευση έχει επιβληθεί και σε όμορες παράκτιες περιοχές. Υπό τα δεδομένα αυτά και, λαμβανομένου, παραλλήλως, υπόψη ότι οι αιτούντες δεν αμφισβητούν την επάρκεια των επιστημονικών εκτιμήσεων επί των οποίων στηρίχθηκε η κανονιστικώς δρώσα διοίκηση κατά την έκδοση του προσβαλλόμενου διατάγματος, οι επίμαχες ρυθμίσεις δεν έχουν τεθεί καθ' υπέρβαση της οικείας εξουσιοδοτικής διατάξεως, καθόσον δεν αποτελούν υπέρμετρους περιορισμούς του δικαιώματος ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας, ειδικότερη εκδήλωση του οποίου είναι η ερασιτεχνική ενασχόληση με την αλιεία, ενώ ως προς την πρώτη αιτούσα εταιρεία, με αντικείμενο την εμπορία και κατασκευή καταδυτικού εξοπλισμού, ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος, καθόσον προβάλλεται εκ συμφέροντος τρίτου. Εξάλλου, οι ρυθμίσεις αυτές δεν αναιρούνται εκ μόνης της δυνατότητας λήψεως εναλλακτικών μέτρων προστασίας της θαλάσσιας περιοχής και των αλιευτικών πόρων της, δεδομένου ότι τα επίμαχα μέτρα δεν είναι, κατά τα ήδη, εκτεθέντα, απρόσφορα και, μάλιστα, προδήλως για την επίτευξη των σκοπών δημοσίου συμφέροντος για τον οποίο ελήφθησαν.

11. Επειδή, αβασίμως, τέλος, προβάλλεται ότι η διάκριση που εισάγεται, με το προσβαλλόμενο διάταγμα, μεταξύ του υποβρύχιου ψαρέματος και των λοιπών μορφών ερασιτεχνικής αλιείας είναι αδικαιολόγητη, δεδομένου ότι το υποβρύχιο ψάρεμα, το οποίο διαχρονικώς αποτελεί αντικείμενο ειδικότερων περιοριστικών ρυθμίσεων εκ μέρους τόσο του εθνικού όσο και του κοινοτικού νομοθέτη, συνιστά ιδιαιτέρως επιβαρυντική για τον πληθυσμό των αλιευμάτων πρακτική αλιεύσεως, στην οποία επιτρεπτώς επιφυλάσσεται αυστηρότερη αντιμετώπιση.

12. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η

κρινόμενη αίτηση.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στους αιτούντες τη δικαστική δαπάνη του Δημοσίου, η οποία ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 30 Απριλίου 2015

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

N. Ρόζος

Η Γραμματέας

Ειρ. Δασκαλάκη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 18 Νοεμβρίου 2015.

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος

Ιω. Μαντζουράνης

Ο Γραμματέας

A. Γεωργακόπουλος

Φανούρης
7/12/2015
Ο

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αριθμ. 21-3-2015
ΟΗ Γραμματέας

21-3-16

ΟΗ Γραμματέας

15